

Preek
gehouden te Oostkapelle op 26 maart 2006
door ds. M. Karens

Het Woord van God wat we samen willen overdenken kunt u vinden in 2 Koningen 4: 1-7: *Een vrouw nu uit de vrouwen van de zonen der profeten riep tot Elísa, zeggende: Uw knecht, mijn man, is gestorven, en gij weet, dat uw knecht den HEERE was vrezende; nu is de schuldhoeër gekomen, om mijn beide kinderen voor zich tot knechten te nemen. En Elísa zeide tot haar: Wat zal ik u doen? Geef mij te kennen, wat gij in het huis hebt. En zij zeide: Uw dienstmaagd heeft niet met al in het huis, dan een kruik met olie. Toen zeide hij: Ga, eis voor u vaten van buiten, van al uw naburen ledige vaten; maak er niet weinig te hebben. Kom dan in, en sluit de deur voor u en voor uw zonen toe; daarna giet in al die vaten, en zet weg, dat vol is. Zo ging zij van hem, en sloot de deur voor zich en voor haar zonen toe; die brachten haar de vaten toe, en zij goot in. En het geschiedde, als die vaten vol waren, dat zij tot haar zoon zeide: Breng mij nog een vat aan; maar hij zeide tot haar: Er is geen vat meer. En de olie stond stil. Toen kwam zij, en gaf het den man Gods te kennen; en hij zeide: Ga heen, verkoop de olie, en betaal uw schuldhoeër; gij dan met uw zonen, leef bij het overige.*

Deze geschiedenis spreekt ons van

Vervulde nooddruf:

1. Beleefde nood
2. Wonderlijke opdracht
3. Onvoorwaardelijke overgave
4. Overvloedige uitkomst

1. Beleefde nood

We worden hier in dit Bijbelgedeelte gewezen op een vrouw. Er staat: *Een vrouw nu uit de vrouwen van de zonen der profeten riep tot Elísa*. Deze vrouw is weduwe en ze roept tot Elisa. Haar man is gestorven. Haar man was een van de zonen van de profeten. Dat betekent dat hij een leerling was op de profetenschool. Daar werd hij onderwezen. Wij zouden zeggen: een theologische school. In het Oude Testament heetten ze profetenscholen. Deze man had daar een plaats ontvangen, waarschijnlijk in Gilgal (dat was één van de plaatsen waar deze scholen waren). Nu komt deze vrouw tot Elisa. Ze heeft gehoord dat de profeet in de stad gekomen is. En nu loopt ze met haar grote nood en met al haar verdriet naar de man Gods.

Er staat dat ze riep. Ze roept hem toe: *uw knecht, mijn man is gestorven*. Wat ligt er een leed in die paar woorden. Deze vrouw is weduwe. Haar man was waarschijnlijk nog jong, omdat hij een plaats had op de profetenschool en omdat hun zonen nog jong waren. Deze vrouw had met haar twee jongens gestaan aan het sterfbed van haar man. Er zijn hier in de kerk mensen die weten wat dat is, als de dood liefdebanden doorsnijdt, als er scheiding gemaakt wordt. Deze vrouw heeft gestaan met twee jongens aan het sterfbed waar een geliefde man is weggenomen door de dood. Ze is alleen achtergebleven.

In het oude oosten was een weduwe vaak een verdrukte, was een weduwe vaak opzij gezet. Ze had geen levensonderhoud. Daarom spreekt er grote nood uit deze enkele woorden. En tóch is er troost, grote troost! Want deze vrouw mag zeggen tegen de profeet Elisa: *u weet dat uw knecht, mijn man, de Heere was vrezende*. Deze vrouw mag zeggen: "Elisa, u hebt hem goed gekend, u weet toch wat er in het hart en in het leven van mijn man was. Hij mocht de Heere vrezen, hij mocht de Heere liefhebben, hij mocht de Heere dienen. Dat kwam openbaar in zijn leven. Elisa, u weet toch hoe die tere Godsvrucht in het leven van mijn man openbaar kwam?"

De vreeze des Heeren, weet u wat dat is? Dat is als we de Heere lief krijgen door dat wonder van herscheppende genade, door dat wonder van een nieuwe schepping, een opwekking uit de doden,

een levendmaking, waarvan zo heerlijk in de Bijbel gesproken wordt, die God zonder ons, in ons werkt. De vreze Gods dat is de Heere liefhebben, de Heere zoeken, de Heere dienen. Dat is de zonde haten, dat is de wereld verlaten, je oude natuur doden en in een nieuw godzalig leven wandelen. Er was een goed getuigenis van deze overleden man, hij was de Heere vrezende. Dat was een wonder in de dagen van Elisa. Want in de dagen van Elisa dienden ze de afgoden, werden de Baäls gediend en was er een grote afval van Israëls God. En toch waren er zeventuizend en daar was deze man er één van, die de knieën niet hadden gebogen voor de afgoden van de tijd.

U weet dat uw knecht de Heere was vrezende. Sommige verklaarders van de Bijbel denken dat het Obadja was. De knecht van koning Achab, die allerlei profeten in een spelonk heeft onderhouden. Het is mogelijk. Maar één ding is zeker: deze man is gestorven en voor hem was het niet erg. Want voor iemand die de Heere mag vrezen is sterven, erven. Zijn dood was een doorgang naar het eeuwige leven. Zijn sterven was een ingaan in de hemelse heerlijkheid. Die man mag nu zijn waar geen inwoner meer zal zeggen: ik ben ziek. Maar hij mag eeuwig zingen van Gods goedertierenheid. Welk getuigenis zullen ze van jou geven, als in deze week de dood komt? Wat zullen ze zeggen van u, als de onverbiddelijke dood u wegneemt? Misschien zullen ze zeggen: een aardige jongen. Misschien zullen ze zeggen: het was een intelligent meisje. Misschien zullen ze van u zeggen: een hardwerkende man. Maar wat arm! Zullen ze van ons kunnen zeggen: “U weet dat hij God vreesde. U weet dat er in zijn hart was gewerkt die hartelijke liefde tot God en het dienen van de Heere met zijn ganse hart”? Welk getuigenis zal er van ons worden gegeven? O, dat het dan ons gebed mag zijn: *Leer mij naar Uw wil te wand'len, 'k zal dan in Uw waarheid wand'len. Neig mijn hart en voeg het saam, tot de vrees van Uwe Naam.*

Er is bijzondere nood in het leven van deze weduwe, want de schuldeiser is gekomen. Wat is er aan de hand? Bij alle gemis is er de harde werkelijkheid. Er is schuld. Misschien hoge kosten in verband met de ziekte. Misschien andere zorgen. Deze vrouw zal het geld niet hebben verkwist, maar er is schuld en nu is de schuldeiser gekomen. Hij staat aan de deur en hij zegt: “Betaal mij wat u schuldig bent.” Maar ze had geen geld. Toen had hij gezegd: “Dan moeten die twee jongens als slaven worden verkocht.” Haar laatste hoop, haar twee jongens, moeten weggevoerd worden en als slaven verkocht. Wat een harde maatregel! Maar die schuldeiser mocht dat eisen. In de wet van Mozes, volgens Leviticus 25, mocht hij dat eisen. Maar toch, wat onbarmhartig klinkt hier de eis van de schuldeiser.

En nu komt die vrouw in haar nood tot Elisa. Nu neemt ze in haar grote nood de toevlucht tot Elisa en ze vertelt hem alles wat op haar hart ligt. Had de Heere niet beloofd: *Ik heb niet gezien de rechtvaardige verlaten, noch zijn zaad zoekende brood.* En daarom: “O Elisa, help mij!” Eigenlijk vlucht ze met haar nood naar de God van Elisa, naar de Heere, naar de Rechter der weduwen, naar de Helper van de ellendige. Ze vlucht met haar nood naar de troon der genade in die man Gods. *Werp al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.*

Er staat dat ze riep. Dat betekent een aanhoudend en dringend roepen. De ernst van haar nood komt er in uit. Het is de aangewezen weg, het is de juiste plaats met al je nood, met al je zorgen, ook nu. Hier wordt ons de weg gewezen in al onze nood, in al onze ellende en al onze zorgen te vluchten tot die God van Elisa, tot de meerdere van Elisa, tot de allerhoogste Profeet en Leraar ter gerechtigheid, tot Hem, Wiens Naam is Jezus, want Hij zal Zijn volk zalig maken van al hun zonden.

Hoe ligt dat in jouw leven? Kennen we die weg? Bewandelen we die weg met onze nood? *Roep Mij aan in de dag der benauwdheid en Ik zal er u uithelpen en gij zult Mij eren. Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw begeerten in alles met bidden en smeken en dankzegging bekend worden bij God.* En Hij is de God die helpt in nood. O, dat we dan werden aangespoord om die weg van deze weduwe te gaan. De duivel wil je ervan afhouden. De duivel zegt: het helpt niet. Maar zie dan in deze eenvoudige geschiedenis: *Nooddriftigen zal Hij verschonen. Aan armen uit gena, Zijn hulpe ter verlossing tonen. Hij slaat hun zielen ga.*

Hoe is het met uw schuld, met jouw schuld? Ik bedoel het geestelijk. Misschien hebt u in het maatschappelijke geen schuld. Maar met uw geestelijke schuld. De hele kerk zit vol met mensen met schuld. De hele kerk, van de kleinste kinderen tot de oudste grijsaard, heeft schuld. Schuld bij God.

Schuld bij die allerhoogste Rechter van hemel en aarde. Die schuld hebben wij moedwillig en vrijwillig gemaakt. Die schuld wordt elke dag groter, die wordt elke dag meer. Hoe komt het nu dat je daar geen last van hebt? Hoe komt het nu dat we daar niet gebogen onder gaan? Hoe komt het nu dat je daar nog zo makkelijk bij kan slapen, bij die hemelhoge schuld? Weet je waarom? Omdat de schuldeiser niet aan de deur is geweest. Dat staat hier. Als de schuldeiser aan de deur van uw leven komt en hij gaat eisen: betaal mij wat u schuldig bent. In de waarachtige bekering is er een volk hier op de aarde waar die schuldeiser kwam, dat is de heilige wet. En die eist: gij zult, gij zult, gij zult niet, gij zult niet. Die heilige wet zegt: *Vervloekt is een iegelijk die niet blijft bij al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen*. De heilige wet eist betaling. De heilige wet kent geen barmhartigheid. Is dat de nood van uw leven? Versta je vanavond deze vrouw geestelijk? Heere, zo Gij in het recht zou treden en zou gadeslaan al mijn ongerechtigheden, wie zou bestaan? En dan dagelijks je schuld groter maken. Tienduizend talenten schuldig en niet één penning om te betalen. Als de Heilige Geest dat werkt in ons hart, in die spiegel van de heilige wet, als de kenbron van onze nameloze ellende, dan gaan we vluchten naar Gods genadetroon. Dan gaan we buigen onder onze schuld. Dan gaan we hartelijk belijden voor God: *Ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog, dies ben ik Heer' Uw gramschap dubbel waardig*. Wat is nu uw grootste nood? Dat dan door de Heilige Geest de schuld zou gaan drukken en de nood van je verzondigde bestaan je deed buigen. Want, of u het nu weet of niet, een openstaande schuld voor een heilig en rechtvaardig God, daar zult u voor eeuwig mee moeten verzinken. Daarom: doe net als deze vrouw en roep, roep aan de troon der genade: *Vergeef mij al mijn zonden, die Uwe hoogheid schonden. Wees mij de zondaar genadig*.

2. Wonderlijke opdracht

Daar staat Elisa. Hij hoort de nood van deze vrouw. Maar ik lees: *En Elísa zeide tot haar: Wat zal ik u doen?* Het is alsof de man Gods een ogenblik in verlegenheid is: wat zal ik u doen? Elisa had ook geen geld. Hij had ook geen middelen om haar schuld te voldoen. Wat moet ik u doen? Maar dan geeft de Heere van de hemel hem licht. Het zal in z'n hart hebben opgeklommen: *Zend Heer' Uw licht en waarheid neder. Mag die mij leiden*.

Dan stelt hij een vraag aan die vrouw: "Wat hebt u in uw huis? Zeg me dat, wat u in uw huis hebt." Dan moet die vrouw openbaar komen met haar armoede. Dan moet ze openbaar komen met dat ze niets heeft om te betalen. Dan moet ze het uitspreken. Wat hebt u in uw huis? Dan moet ze al haar armoede blootleggen. Openbaar komen met je armoede. "Ik heb niets in m'n huis. O ja, een klein kruikje met olie."

Er staat in het Hebreeuws: kruikje. Een klein kruikje met olie is alles wat ik in huis heb. Olie is een dagelijkse levensbehoefte. Het werd gebruikt voor de dagelijkse spijs. Het werd gebruikt om wonden te verzachten. Olie was heel belangrijk. Een klein kruikje met olie was al haar bezit. Zit er vanavond iemand in de kerk die iets voelt van zijn hemelhoge schuld en die niets heeft, ja een klein kruikje olie? Al uw bezit is veranderd in gemis. Alles wat u had is u ontnomen en nu hebt u alleen maar schuld overgehouden voor God.

Weet u, nu is er een God die wonderen werkt. Nu is God een God van wonderen. Nu gaat Hij, die Almachtige, dat kleine kruikje olie gebruiken om grote wonderen te werken. Nu mag Elisa weten dat God in de hemel van deze vrouw afweet. Nu mag hij geleid door de Heilige Geest deze vrouw een opdracht gaan geven. Het is een heel wonderlijk bevel: "Haal uw vaten, zoveel als u er krijgen kunt." Vaten, potten en pannen, klein en groot, van steen of van ijzer, het maakt allemaal niet uit. Maar één ding moeten ze aan voldoen: ze moeten leeg zijn, helemaal leeg. Haal uw lege potten en vaten. Begrijp jij wat die vrouw daarmee moet? Met lege vaten in huis, is dat geen vreemde opdracht? Is dat geen onmogelijk bevel? Wat heb je aan lege vaten?

Ga dan achter uw deur en sluit hem toe voor u en voor uw twee zonen. Gods wonderen gebeuren in stilte, in de eenzaamheid. God neemt Zijn kinderen weleens apart, als Hij wonderen gaat werken, als Hij gaat spreken en wonderen van genade gaat doen.

Daarom: het is een opdracht een bevel, maar ook een belofte. Want Elisa zegt: "Giet daarin olie, totdat ze vol zijn. Vermenigvuldig bij het gieten de olie en laat ze uw zonen apart zetten". Ze moeten de hand aan de ploeg slaan, in biddend opzien om de zegen des Heeren. Dat is een wonderlijke opdracht. Die geldt vanavond ook voor jou en voor u. Zet nu al je zorgen, al je lege vaten maar voor de Heere neer. Zet ze maar neer voor de troon van Gods genade. Uw gebrek, uw gemis, uw nood, leg het maar neer voor die almachtige God van Elisa. En laat de uitkomst dan maar aan de Heere over. Laat Hem maar werken in je nood. Een bevel, maar ook een belofte: bidt en u zal gegeven worden, klopt en u zal opengedaan worden. Een bevel en een belofte.

Wat zal die vrouw nu doen? Zal ze zeggen: dat is onmogelijk? Zal ze zeggen: Daar begin ik niet aan? Ik sta voor gek in de buurt?

3. Onvoorwaardelijke overgave

Deze vrouw mag zich overgeven aan God. *Zo ging zij van hem.* Zie je ze gaan door de straat? Ze klopt aan bij de burens: "Heeft u vaten?" Overall gaat ze binnen: aardewerken vaten, stenen vaten, ijzeren vaten. Ze zijn allemaal leeg en ze worden neergezet in haar huis. Dan gaat de deur op slot. Zelfs Elisa is er niet bij. Alleen die vrouw met haar twee zonen.

Wat een onmogelijke opdracht, maar ook: wat een overgave aan de Heere. Want de bestrijders zullen gekomen zijn, vanbinnen en vanbuiten. Je verstand zegt: dat is dwaasheid! Dat is onmogelijk. Je verstand zegt: wat heb je daaraan? De bestrijders, de satan en het ongeloof zullen haar hebben aangevallen. Wat zullen de burens wel niet zeggen als ze horen van al die lege vaten? Stel je voor dat dat kleine kruikje leeg loopt en dan is het op. Dan moet ze al die lege vaten terugbrengen en dan zullen de burens lachen. *Waar is God op Wien gij bouwdet, en aan Wien g'uw zaak vertrouwdet.* O, de bestrijders en het ongeloof kunnen in het leven der genade zo veel zijn. Daarom, wat een wonder: ze ging van hem en ze deed het. Dat is nu zaligmakend geloof. Dat is nu geloofsgehoorzaamheid aan het Woord van God. Niet rekenen, niet beredeneren, maar ze ging. Ze ging in het geloof. Ze had grote gedachten van God, ze had hoge gedachten van de Almachtige. Door het geloof is deze weduwe gegaan, toen ze die wonderlijke opdracht kreeg. Hier hebt u nu het geloof in beoefening. Want het geloof begrijpt het niet, het geloof verstaat het niet, maar dat hoeft ook niet. Want het geloof buigt voor Gods Woord en voor Gods bevel. Het ware geloof is een vaste grond van de dingen die men hoopt en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

Wat een wonderlijke zaak is het zaligmakend geloof. Jezelf kinderlijk overgeven in de handen van God. Jezelf overgeven aan Hem, Die in de hemel woont. Al zou de Heere niet helpen, al zou zij beschaamd worden, zo zal ik nog op Hem hopen. Zo zal ik het nog van Hem verwachten, omdat God het gezegd heeft. Omdat Hij niet liegen kan!

*Ik hoop in al mijn klachten,
Op Zijn onfeilbaar Woord.
Mijn ziel vol angst en zorgen
Wacht sterker op de Heer'
Dan wachters op de morgen,
Dde morgen ach wanneer?*

Geloofsgehoorzaamheid: *want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.* Dierbaar geloof, zaligmakend geloof.

De deur gaat dicht en op slot. En ik denk dat ze eerst nog gebeden hebben, dat die vrouw met haar twee jongens eerst nog is neergeknield. "O God van mijn man, O God van Elisa, O Israëls God, betoon dat U de machtige bent. O God, Die helpt in nood, U bent in Sion groot. Wilt U om Uws Naams wil, wilt U om Uws Zoons wil wonderen werken in dit huis?"

Dan pakt ze de kruik en gaat ze gieten, het ene vat na het andere. Nog één vol, nog één vol, weer één vol. Haar ene zoon draagt de vaten aan en haar andere zoon zet de vaten weg. Ik denk dat die twee jongens hebben gejuicht in verwondering! Het ene vat na het andere. Wat zal er in het hart van deze weduwe zijn omgegaan? Verstaat u het misschien? De tranen van verwondering zullen gevallen zijn

tussen de olie. God is een Waarmaker van Zijn Woord. Aanbidding en verootmoediging zijn in haar hart. Zij is het onwaardig, maar God *betoont Zijn welbehagen aan hen die need'rig naar Hem vragen. Die hoe het ook moôg tegenlopen, gestadig op Zijn goedheid hopen.* O, ze heeft zich verwonderd: weer een vat! Ik denk dat net als in het hart van Petrus, bij die overvloedige visvangst, ze het uitgeroepen heeft: *Heere ga uit van mij want ik ben een zondig mens.* Verootmoediging en verwondering. De olie bleef stromen.

De olie is een beeld van de Heilige Geest. Overvloedig de Heilige Geest ontvangen. Overvloedig het werk van de Heilige Geest in je hart kennen. Olie wijst heen naar die dierbare Geest, Die Heere is en Die levend maakt, Die in al de waarheid leidt, Die troost, Die Christus verheerlijkt.

Daarom: ga nu vanavond met je lege vat achter je gesloten deur en vraag maar: "O God van Elisa, wil met Uw Geest werken in mijn hart. Wil de olie van Uw Geest gieten, opdat ik die olie van de Geest in mijn zondaarshart ervaar. Dan zul je op Gods tijd ervaren:

4. Overvloedige uitkomst

En het geschiedde, als die vaten vol waren, dat zij tot haar zoon zeide: Breng mij nog een vat aan; maar hij zeide tot haar: Er is geen vat meer. Het hele huis staat vol. "Jongen, breng nog een vat."

"Moeder, er is er geen meer, al de vaten zijn vol." En wat gebeurt er dan? Dan staat de olie stil. Dan staat de olie die overvloedig gevloeid heeft stil. Nee, die vaten lopen niet over. De Heere verspilt Zijn genade niet. De Heere geeft boven bidden en boven denken. Hoe meer vaten, hoe meer olie. In God is een fontein, is een volheid van geestelijke gaven. Maar de Heere doet geen overbodige wonderen. De Heere verknoeit Zijn kostbare gaven niet. De Heere geeft zoveel als nodig is. Hij schenkt mild en overvloedig. Maar de Heere zegt: het is genoeg. En de olie stond stil.

Toen kwam zij, en gaf het de man Gods te kennen. Dan gaat ze naar Elisa. Ze gaat met dankbaarheid in haar hart de man Gods erkennen. Ze gaat vertellen van het wonder wat er gebeurd is in haar huis. Met God kom je nooit beschaamd uit. Er is wél nood, wél water, soms tot aan de lippen. Maar met Israels God kom je nooit beschaamd uit.

Die vrouw gaat naar Elisa: *Komt luistert toe gij Godgezinden, hoort wat mij God deed ondervinden, wat Hij gedaan heeft aan mijn Geest.* Dan begeren we de lof aan de Heere toe te brengen. Dat is wat geweest voor die twee jongens. Die hebben later nooit meer kunnen zeggen dat ze niet wisten dat God leeft. Heb jij in het verleden, in je familie misschien weleens gezien de wonderen van Gods hand? Weet u het nog wie God was in de nood van uw voorgeslacht? Dan zullen we nooit kunnen zeggen dat we niet hebben geweten dat God een God is Die wonderen werkt, dat Hij een God is Die alle nooddrift kan vervullen.

Dan gaat Elisa spreken. Hij geeft twee opdrachten: *Ga heen, verkoop de olie, en betaal uw schuldeer; gij dan met uw zonen, leef bij het overige.* Die olie was heel kostbaar. Dat ging ze verkopen en toen kon ze haar schuld betalen. En er was nog over om van te leven. Overvloedige uitkomst. De Heere God doet nooit half werk. Maar Hij vervult alle nooddrift in heerlijkheid. Ze mogen leven van Gods gaven. Dat is een rijk leven, dat is een zoet leven, dat is een Gode verheerlijkend leven. Leven uit de hand van de almachtige God. Het weinige dat de rechtvaardige heeft is beter dan de overvloed van de goddeloze. Want ze hebben het ontvangen uit Gods milde hand, Zijn Vaderlijke hand Die voor hen zorgt.

Ook geestelijk is het een onuitsprekelijke weldaad als je in het leven der genade mag leren: je schuld is vergeven. Je hemelhoge schuld is vergeven door God. Als je door het geloof mag leren kennen de gezegende Heere Jezus Christus, de Zaligmaker. Als je schuld bedekt is, wanneer je door het geloof mag zien op die lijdende en stervende Zaligmaker. Maar wat kan de schuld dan weer drukken als het geloofsgezicht op Christus er niet is. Maar *welzalgig hij wiens zonden zijn vergeven, die van de straf voor eeuwig is ontheven.*

Als ik door het geloof mag leren door de Heilige Geest dat ik geen van Gods geboden heb gehouden. Dat ik al Gods geboden heb overtreden en nog tot alle boosheid geneigd ben. Nochtans God, uit genade, door de verdienste van Jezus Christus wil, mij al mijn zonden vergeven heeft. O, dat we door Gods genade die wetenschap mogen leren: de schuld Uws volks hebt G' uit Uw boek gedaan, vanwege Christus Jezus de Heere. Die hun schuld heeft gedragen, die hun overtredingen heeft

geboet, die de hitte van Gods gramschap heeft geblust. Die nu van vrede spreekt tegen doodschuldige zondaren. O wat een weldaad als ik door Gods genade mag weten: *zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen die in Christus Jezus zijn*, die door het geloof mogen leven.

Een geschiedenis van een vrouw in grote nood. De Heere mocht door Zijn Heilige Geest ons de lessen eruit leren. Wat hebben we te doen met een schatrijke God! En wat maken we er weinig gebruik van. Hoe komt dat? Omdat mijn vaten niet leeg zijn. Ik ben rijk en verrijkt en ik heb geen ding gebrek. Dat nu de Heilige Geest de nood op je hart bond en je schuld je bekend maakt, opdat het waar zou worden: door de Heilige Geest ontledigt, als een leeg vat met alleen maar schuld aan de troon der genade. Met je nood voor God leren smeken, dan zal op Gods tijd de olie vloeien. Dan zullen de vaten worden gevuld. En hoe meer ik er leeg heb, hoe meer Hij er wil vullen. Dan is er bij God een overvloed. Een onuitsprekelijke overvloed. Daarom, mag ik je aansporen: ga achter gesloten deuren en vraag: "O God van Elisa, wilt U mijn zonden en mijn nood en mijn schuld vergeven?" Buig je maar voor God. *Zij sloegen 't oog op God, zij liepen als een stroom Hem aan, Hij liet hen nimmer schaamrood staan.*

Dan mag de kerk des Heeren leven bij het overige. Dan mogen ze leven uit de weldaden van Christus. Dan schenkt Hij kracht naar kruis. Dan schenkt Hij wijsheid in hun dwaasheid. Dan schenkt Hij licht in hun duisternis. Leef bij het overige, tot eer en verheerlijking van Zijn Naam. Daarom, leg uw nood nu voor Hem neer aan de troon der genade. De duivel liegt als hij zegt: laat het maar. En uw hoogmoed weigert zich te vernederen. Maar God wil lege vaten onuitsprekelijk vervullen. Daarom: zet ze maar neer en roep: "O God van Elisa, betoon nog dat Gij zijt de God die wonderen werkt."

Word je nog niet jaloers op die vrouw daar in dat huisje in Gilgal? Want zij heeft een God voor de tijd en voor de eeuwigheid. En jij? En u? U bent namelijk arm, als u zonder God in de wereld bent. Zonder Christus, geen hoop hebbende. *Zoek dan de Heere, terwijl Hij te vinden is, roep Hem aan terwijl Hij nabij is.*

Want dan zeggen we het vanavond deze vrouw na: *Want deze God is onze God eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons geleiden tot de dood toe, tot verheerlijking van Zijn Naam en tot zaligheid van verlorenen.* Dat vervulle Elisa's God.

Amen.